

LA VEU DELS LECTORS:

La Junta de l'Associació de Veïns de Cappont // Lleida

Sense els veïns de Cappont

Ens adreçem a vostè, senyor Pueyo, per no comptar amb l'Associació de Veïns en un acte tant significatiu com es la inauguració de la plaça de l'U d'Octubre. S'ha inaugurat la plaça de l'U d'Octubre sense comptar amb els veïns del barri. Hem llegit als diaris que va manifestar que no hi podíem participar perquè:

- 1) "... No es podia estructurar 12 parlaments per qüestió de protocol...", per tant, segons el que ha explicat, el problema està en el protocol?
- 2) El regidor del barri, Ignasi Amor, ens comunica que no podíem intervenir perquè la inauguració era un acte cultural. Aquell dia havia en aquest lloc una sèrie de veïns esperant

l'obertura de la porta per anar a votar en el referèndum d'autodeterminació. Veïns que vam tenir la valentia de plantar cara al nombrós grup de policies nacionals que es van presentar. Aquests policies van anar a *saco* i sense respecte contra els veïns que allí es trobaven (dones, homes, menors, avis...).

Però la unió del poble (en aquest cas del barri) fa la força i van tenir la voluntat de no asassaasas, malgrat les porres i els insults i com una pinya van fer girar les furgonetes (més de 20) i recular als policies cap al carrer de l'Esperanza González, i finalment van fugir. La seva única arma van ser els cants i els clavells com a resposta a la violència que allí s'estava produint. Ens han decebut força. El dia de la inauguració es van fer "5" parlaments, no "12" com ha manifestat el senyor Pueyo a la premsa. Teníem sentiments i anècdotes per explicar com a barri, i no se'ns ha donat l'oportunitat. El seu equip (inclòs

el gabinet d'assessors) no han estat a l'alçada de l'acte. Sí, es veritat que vam ser invitats a l'acte igual que a la majoria d'entitats de Lleida. Es va fer a banda unes altres invitacions i allí es nomenaven persones i entitats com a col·laboradors, i es aquí on nosaltres vam trobar a faltar l'Associació de Veïns del barri. Des de l'Associació de Veïns de Cappont continuarem defensant el barri, serem reivindicatives amb tots els àmbits sense cap exclusió. El nostre logo ja ho diu: "Lluitem pel barri".

Fe d'errades

En l'edició del passat diumenge, l'article d'opinió de la secció de *Plaça Pública* va sortir amb la capçalera equivocada. El logo de la institució que va sortir no és el correcte. El correcte que hagués hagut de sortir publicat correspon a la Confederació d'Organitzacions Empresarials de Lleida (COELL).

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.

En el procés de la mort, si tu no decideixes, algú ho haurà de fer per tu

CONCEPCIÓ CANUT FARRÉ
COORDINADORA DMD LLEIDA

nicí de la legislatura. Esperança que el nou govern ens conduirà cap a millores socials, educatives i de benestar. Molta feina a fer. L'aprovació lleis, i concretament la LORE (Llei orgànica de regulació de l'eutanàsia) és una de les primeres que estan previstes per ser aprovada si es reuneix el consens necessari, un cop presentades les esmenes i fetes les discussions. El tema de la mort continua sent tabú en la nostra societat, se'n parla poc, hom la vol amagada, perquè així sembla que no existeixi, i no obstant és l'única cosa segura que tothom té en aquesta vida. Forma part del procés vital de tot ésser viu: néixer, créixer, desenvolupar-se i morir. Ens preparem per aquest esdeveniment? Ens n'informem? Ens formem per afrontar-lo?

Quins són els drets del malalt? Com vull morir? Patint? Amb una agonia llarga? O bé desitjo que el dolor físic i el sofriment psíquic em siguin apaivagats mitjançant les cures paliatives? La medicina ha avançat moltíssim i actualment el dolor pot controlar-se, ara bé ningú té dret a imposar la seua forma de veure la mort; compartim la idea que s'ha de tractar el malalt amb els medicaments i les dosis adequades en funció del seu estat, evitant sempre l'acarnissament terapèutic i, arribant si cal a la sedació terminal, quan hi ha símptomes refractaris. Això és una bona praxi mèdica. Al pacient que té una malaltia greu, terminal, no li causarà la mort la sedació, aquesta li calmarà el dolor, l'angoixa, el sofriment. La sedació no és eutanàsia. Des d'aquesta tribuna llancem un prec molt sincer de cara al departament de salut, al cos mèdic per tal que tota la ciutadania tingui accés als PADES, ja sigui en l'àmbit hospitalari o a domicili. Però no sempre les cures paliatives són la solució. Agafem l'exemple de Ramon Sanpedro, protagonista de la pel·lícula *Mar adentro* i autor de *Cartas desde el infierno* (Planeta 2004), que no patia cap malaltia incurable, que gaudia d'un entorn afectiu familiar, tampoc patia un dolor físic insuportable, però ell no volia continuar vivint dins la presó del seu cos. Les cures paliatives no tenien res a fer en aquest cas. Després de 22 anys de lluita, amb plena consciència va morir per

suïcidi assistit, amb la col·laboració d'algunes persones amigues. Ja saben el final de la història... condemna, penalització. La llei, que hauria de protegir el bé de la ciutadania, no li va permetre a Ramon realitzar el seu desig dins la legalitat. Mentre les lleis no canvien estem en la mateixa situació que va viure Sanpedro: eutanàsies clandestines, persones que acudeixen a Dignitas a Suïssa, suïcidis violents, que no surten a la llum pública... Ja sé, que la vida és un do, conseqüentment si és un do, aquesta vida és meua, m'ha estat donada i doncs jo puc gestionar-la i elegir com viure-la, i quan acabar-la. S'ha pontificat molt sobre aquest tema: que si els bisbes, que si l'església oficial... però es parla molt poc de la ideologia de persones com el pare Llimona, el Josep Maria Xirinacs i altres persones públiques que, en el seu dia, varen deixar constància dels seus punts de vista sobre la mort lliure. Però abans d'abordar el tema de l'eutanàsia, tractarem sobre el dret que ja tenim conquerit: de poder expressar els nostres desitjos sobre el fi de vida, mitjançant el DVA (Document de Voluntats Anticipades) o TV (Testament Vital), reconegut pel Parlament de Catalunya, amb l'aprovació de la llei d'Autonomia del pacient (2000) i per l'estat espanyol (2002) amb la qual es posa en marxa el consentiment informat i el dret a la informació clara, verídica i entenedora per part del cos mèdic al malat, si aquest la vol rebre. En el DVA hom deixa constància escrita del tractament que hom rebre en l'etapa de fi de vida, o que no es vol rebre, si el pacient no pot expressar-se. Es tracta d'empoderar al ciutadà/ana perquè prengui lliurement la decisió sobre el moment, la manera i fins i tot el lloc on traspasar. Si acceptem que la persona té el dret i la llibertat d'escollir, per quin motiu no se li concedeix aquesta llibertat fins el final de la vida? En un segon terme tractarem de l'eutanàsia entesa com bona mort, quan una persona té una malaltia, greu, incurable, i amb molt sofriment que ha demanat reiteradament ajuda per morir en pau. La LORE que està al Congrés dels Diputats (no oblidem que és la setzena vegada que es presenta un projecte de llei d'eutanàsia, sense que

hagi passat a tràmit) ara per fi, sembla que té possibilitats de ser aprovada, contempla la situació d'aquestes persones que sol·liciten l'eutanàsia. Tal com està el projecte de llei, és molt "garantista", no cal por dels seus efectes dolents, atès que els professionals mèdics, molt responsables, ells, tindran bona cura abans d'aplicar una eutanàsia, si aquesta no és completament legal. Segons sondejos de demoscòpia, un 84% de la societat espanyola està a favor de regular per llei l'eutanàsia: donar a la mort un tractament legal, evitar les eutanàsies clandestines (que també n'hi ha en el nostre entorn), evitar suïcidis com el de Francisco Arrabal, malalt d'ELA, en la solitud, i abans que perdés tota capacitat de moviment, a fi i efecte que cap membre de la família pogués ser acusat i castigat com a causant de la mort. O com el més recent de Maria José Carrasco, en què el seu marit, Juan, és imputat per cooperació al suïcidi, com també evitar que persones hagin d'anar a morir a Suïssa... Un dret n'obliga ningú, però sí que protegeix qui l'utilitzi.

Si la LORE surt aprovada algunes persones que reuneixin les condicions podran beneficiar-se'n, però com és obvi, ningú estarà obligat a fer-ne ús, si no vol. Les institucions públiques no han de tutelar tota la vida humana. Al segle XXI, la persona ha de ser responsable i actuar lliurement en funció de les seues creences. Ja n'hi ha prou de paternalisme i de manipulació! Per quin motiu "algú" (llegiu l'Estat -mitjançant els nostres representants que són els que voten les lleis-, el metge, l'església) ha de decidir en quin moment es pot ajudar a morir un malalt que hagi expressat els seus desitjos d'acabar ja amb la seua vida? Els avenços tecnològics han de servir per allargar vides, no agonies. Fem ús de l'instrument legal que està a l'abast de tothom, el DVA (Document de Voluntats Anticipades) que ens ajudarà a fer una presa de consciència sobre el fet de la mort i ens donarà tranquil·litat. I si vols una mort digna, decideix-te, perquè si no, algú ho farà per tu.

La Mañana

Edita: HOLDER SOLUTIONS SL | NOVA ADREÇA: Príncep de Viana, 27-29. 25004 Lleida
Ap. Correos 11 / 25080. Tel. 973 001 140. Fax Redacció 973 001 149
Fax Administració y Publicidad 973 001 148
cartes@lamanyana.cat | www.lamanyana.cat

amic mitjans d'informació i comunicació

PRESIDENT-EDITOR: Jordi Solana Aguilera | **DIRECTOR:** Francesc Guillaumet Pijuan | **SOTSDIRECTOR I LA MAÑANA DIGITAL:** Xavier Manau Encontra | **MÀRQUETING I COMUNICACIÓ:** Jordi Adrià Tomàs | **REDACTORS EN CAP:** Sergi Martí Masip, Laia Riverola Pereira, Diego Aránega Pérez, Andrés Rodríguez García | **ESPORTS:** Albert Escuer Vilella | **TANCAMENT:** Jaume Lafuerza del Cerro | **FOTOGRAFIA:** Tony Alcántara López | **EDICIÓ:** Xavier Ortiz Carrera | **ADMINISTRACIÓ:** Xus Manzano Ariza